

DWOROWAĆ (8) *vb impf*

Oba o oraz a jasne.

praes 3 sg dworuje (2). ◇ 3 pl dworują (1). ◇ praet 3 sg m dworował (1). ◇ fut 3 pl m pers będą dworować (1). ◇ part praes act dworując (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Żartować, ironizować; wyśmiewać się, szydzić z kogo (7)* : Nie rozumiem záprawdę ia wálzéry miłości. Długóz będziecie łzydźić? [...] Kiedy mię też zrozumiał/ iuż łłábiéy dworował *PudłFr* 63.

dworować z kogo (5): obaczyli hnet słuźebnicy páná Krákovłkiego/ iź pan Giźyczki s páná dworuie/ y hnet páná oftrzegli. *GórnDworz* S5; bo Krol I. M. o wśzytkim wiedzieć mułiał/ y miał niemáłą biełiádę/ dworuiać s tych/ ktorzy fie o ten żárt gniewáli. *GórnDworz* S6, M5v, O; *ZbylPrz* A4v.

dworować czym (1): Włpomnię też tu/ dwórłkie iedno zátrefnowanie/ kiedy owo człówek iną powieda/ á iną rozumie [...] ále kiedy owo ktho státkiem mowi/ á oną wśzytką powiefcią dworuie/ ináčzey tho rozumieiać/ niż iáko powieda *GórnDworz* Rv.

Szereg: »dworować, szydzić« (1): nie poidą w posłuch iego słowá: y owłzem będą wśzyłcy łniego dworować/ łzydźić *GórnDworz* M5v.

2. *Wyśługiwać się, schlebiać [komu] (1)* :

Szereg: »służyć i dworować« (1): Tákże y w Kościele wiele ich ieft/ co woley BOżey nie czynią/ ále ciáłu/ świátu/ Dyabłu słuźą y dworuia *ReszPrz* 23.

3. [*Życ na dworze, bawić się, próźnować*: tákiego łię dziś námnożyło proźnowania/ iłz káždy dworować chce/ á nic nie czynić *SkarŻyw* 61 (*Linde*).]

Synonimy: 1. *drwić, szydzić, trefnować, żartować*; 2. *dudkować, służyć*.

Formacje współrdzenne: *dworzyć; wydwarzać się*.

Cf DWOROWANIE